Се́ленецъ *с. м. тоже что* селенинъ, *мн. ч.* **Се́ленци** *и* **Се́лци**: Сѣкій, кой-то искаше да не го мислятъ за селянецъ трябаше да ся прави че нито дума разбира отъ майчинія си языкъ. *Л. Д. 1873 р. 142. Орало-то е едничко-то главно сечиво за селеницъ-отъ. ib. р. 65.* Тамъ дѣто данъци-тѣ сѫ тѣжки селянеца работи за интизамджій-тѣ и за лихва-та на банки-тѣ. *ib. р. 161.* Ние не бихме сѫвѣтвали наши-тѣ селенци да употрѣбяватъ последнята метода. *ib. 76 р. 49.* И наистина годината 1842-ра бѣше най-радостна за сички селци, кои са намирахѫ по Шюмненската околность. *Зк. 7.*

Сели́мъ *с. м.* названіе цвѣтка: Въ тоя день момы-тѣ взимать едно вѫже, еднѫ метлѫ и еднѫ паницѫ съсъ водѫ и нѣколко стрѫка отъ селимъ (миризливо растеніе по градины-тѣ безъ цвѣтъ), прекръстать ся, турѫть вѫже-то и метлѫ-тѫ на главѫ-тѫ си, послѣ ги оставять възъ паницѫ-тѫ да прѣнощувать, а заранъ-тѫ рано си поливать косѫ-тѫ, навтикать на главы-тѣ си по единъ стръкъ селимъ, да имъ стане косата широка като метла и дълга като вѫже. Масуре-тѣ на селимъ-тъ отрѣзвать та піять прѣзъ оня день вино и водѫ прѣзъ тѣхъ. *Ч. 36.*

Се́лище *с. с. мѣсто, на которомъ находилось село:* Тергювдьнь свѣтлы празникъ бѣше! На селище ся стор' игроводь Мало голѣмо тамъ ся берѣше Стекалъ се бѣше весъ народъ. *Гп. 26.* Самоди́вски се́лища. *Д. 4, 101.*

Село́ *с. с.* село́, *мн. ч.* **Села́** (**села́та**) се́ла. *При предлогахъ удареніе переносится:* **Въ се́ло, отъ се́ло, къмъ се́ло; По се́лата** *и* **по села́та. Въ се́ло** въ извѣстномъ селѣ, **въ село́** *вообще* въ селѣ. **Селце́** *ум.* сельцо́: Отка́к се к село́ засе́лило, Хайду́ти не сѫ влѣзва́ли... Сред село́ хоро́ игра́ѭ. *Д. 21, 1—2. 5.* В сред село на мегданче-то. *Д. 46, 3.* Та ути́де в се́ло Сарби́ново.—Стред село́то ша́рена чешмица. *Пс. 8, 92.* Търгна́л ми е, бре, тоя краль Сте́фан—отъ село́ на село; Колко се́ла Стефан обиходи, Нигде Стефан прилика не найде. *ib. 14, 313.* До два змеха до два бракя,—отъ небо-то Сѣ свалиха стредъ село-то, на собор-отъ,—на бейлик-отъ. *М. 12.* Тѫ чи стѫнѫли утишле Фѫфъ тува сило гуляму, Фѫфъ таѫ новѫ церковѫ. *Ч. 301.* Море ѧзъ ке ида на ново село, На таѧ нова механа̀, Вино да пїѧ, ракїѧ. *В. 130.* Та се збрало сиѣко село: Што е това̀ што ми ходи, Што ми ходи низъ селото, Та го лаѧтъ селски псета? *В. 197.* Всѣко село и законъ има. *Ч. 137.* Въ горѫ-тѫ дѣлать, а въ село хвърчѫть трескытѣ. *Ч. 138.* Въ горѫ-тѫ мечкы а въ села-та вълци. Сир. За сиромахъ на всѣкъдѣ е еднакво. *Ч. 138.* Три се́ла ви́кат на́ него: Ме́хмед іе ку́рва въхва іе. *Пс. 8, 90.* „На старо село новъ законъ". *Л. Д. 69 р. 129.* Вятрове и магли ду Ангелинину сялу понаблизяватъ. *D. S. 9, 8.* Някой чиновникъ въ